

[Bernhard Baunsgaard]

ikke at blive færdig med det, jeg gerne ville have sagt af principielle ting.

Jeg er naturligvis glad for ministerens tilsagn om, at vi nu får en gennemgang af de erfaringer, der er gjort, og jeg er også meget tilfreds med, at der kommer en redegørelse for hele området. Med den forsigtighed, der har været fra andre ordføreres side, har dette lovforslag desværre nok ikke mulighed for at blive gennemført i denne samling, men jeg håber, det i hvert fald har givet anledning til, at denne gennemgang kommer, og at vi i næste samling så kan blive enige om at gennemføre noget.

Den konservative ordførers stærke understregning nu af hensynet til personen glædede mig overordentlig meget. Hr. Hagen Hagensen kender mig nok så godt, at han ved, at grunden til, at jeg trak det så skarpt op angående hans bemærkninger, netop var, at jeg ønskede, at den konservative ordfører kunne sige det, der blev sagt, på hele den konservative gruppes vegne – den er jo blevet stor og ny. Jeg håber også, at venstres ordfører har udtalt sig på hele venstres gruppes vegne, og at der ligger rigtig meget i bemærkningerne om, at man skal tage hensyn til individet. Jeg kunne ikke på nogen måde indfortolke dette synspunkt i det første indlæg, men det glæder mig, hvis jeg kan det efter det andet.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er netop, fordi vi sætter hensynet til den enkelte meget højt, at vi kan forudse, hvad en sådan indgribende lovgivning i et Big Brother-samfund kan føre til.

Jeg har taget til efterretning, at vi kan drøfte det i retsudvalget og blive enige, og jeg vil så dér afsløre over for hr. Bernhard Baunsgaard, hvad det er for en teknisk fejl, han har begået ved udformningen af § 9 i forslaget til lov om offentlige registre.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg siger tak for den tilslutning, der er givet til det, vi vel kan kalde proceduren i sagen, således at der kommer en redegørelse efter de undersøgelser mellem justitsministeriet og registertilsynet, jeg omtalte. Ønsket fra socialdemokratisk side var, at denne redegørelse bliver givet i begyndelsen af den

kommende folketingssamling, og det vil jeg gerne efterkomme. Det er jo også en nødvendighed, hvis vi skal opnå det, som ordføreren for forslagsstillerne var inde på, nemlig at der kan blive mulighed for en lovgivning i næste samling, at redegørelsen og debatten herom kommer på et tidligt tidspunkt, altså til efteråret.

Jeg skal kun gøre nogle ganske få, mere generelle bemærkninger om selve sagen, som jeg er overbevist om ligger os alle meget stærkt på sinde. Vi kommer jo ikke uden om, at vi med den udvikling, der er i hele EDB-teknikken, må regne ikke alene med de registre, vi har i dag, og en meget stærkere anvendelse af disse registre, men også med en udvikling med flere registre, og hr. Bernhard Baunsgaard har ganske ret i, at jeg er bekymret for, at det hele skal løbe fra os, hvis vi ikke passer på.

Der er mange sider af den sag. I dag hører vi nyheder fra andre lande om, hvordan man – kriminelt antagelig – får fat på registre. Det tilsiger os megen pligt til at sørge for sikkerheden, altså opbevaringen af registrene, herunder selvfølgelig i første omgang de offentlige, for det er dem, vi har med at gøre, men vi må også være bekendt med de tab, man kan lide ved, at der brydes ind i registre – og der er jo her tale om ikke alene økonomiske tab, men også andet – og derfor er sikkerheden omkring de private registre også noget afgørende.

Dernæst er der hensynet – og det synes jeg er noget aldeles afgørende – til det, vi plejer at betegne som privatlivets fred. Det bør ikke være noget ligegyldigt for nogen af os. Vi skal undgå, at vi udvikler et samfund, hvor privatlivets fred bare er noget, man taler om, men ikke søger at sikre, når det er nødvendigt, ved at modvirke en teknisk udvikling, der kan true den.

En anden grund til, at det er på tide, at folketinget ser på den sag også lovgivningsmæssigt, er ønsket om, at man får ensartede afgørelser. Når vi drøfter samkøringsspørgsmålet, som det også er sket her i dag, skal det nødvendigvis blive på den måde, at det er enkeltsager, der bliver taget op, afhængigt af, om man i det tilfælde er mest interesseret i det særlig effektive eller i det modstående, nemlig beskyttelsen. Man må finde en vej til samkøring, så man ud fra en rent saglig begrundelse kan finde frem til, hvornår samkø-